Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 234 TUESDAY, DECEMBER 9, 1997 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 9-го ГРУДНЯ 1997 р. Ч. 234 РІК CIV.

ПАРЛЯМЕНТ СХВАЛИВ БЮДЖЕТ У ПЕРШОМУ ЧИТАННІ

Київ. — 4-го грудня Верховна Рада прийняла проєкт бюджету на 1998 рік у першому читанні і зобов'язала Кабінет Міністрів допрацювати його впродовж наступного тижня, повідомила УНІАР.

За рішення проголосували 264 депутати, проти було 42, утрималося вісім, а не голосувало 33.

Виступаючи з прикінцевим словом, голова парляменту Олександер Мороз назвав проєкт бюджету „головним законом на данному етапі законотворчої діяльности Верховної Ради України". Він заявив також, що Уряд не може не враховувати зауваження депутатів до цього закону.

В той же час О. Мороз звернув увагу на те, що в проєкті бюджету „надзвичайно багато відхилень від вимог закону України 'Про бюджетні системи України' і бюджетної резолюції на 1998 рік". Він також зауважив, що в проєкті є багато відхилень, які не є нормами бюджету, а є нормами інших законів. Це стосується визначення розміру зовнішніх позик, становлення порядку надходжень оплати за землю тощо.

О. Мороз звернув увагу і на те, що разом з бюджетом не подано зведеного балансу фінансових ресурсів держави на 1998 рік. Крім того, у бюджеті немає чіткого визначення, обґрунтування і розрахунків зовнішніх і внутрішніх джерел покриття дефіциту державного бюджету.

Згідно з пляном розгляду бюджету, друге читання проєкту має відбутися 16-го грудня.

Згідно з Конституцією, бюджет має бути прийнятий до 1-го січня наступного року. Проте Україна як незалежна держава ще ні разу не приймала бюджет вчасно, а цього року побила рекорд, схваливши бюджет майже з шестимісячним запізненням.

В. Пинзеник вбачає загрозу гривні

Київ (УНІАР). — „Сьогодні існує реальна загроза стабільності національної валюти", — заявив на пресконференції голова Партії „Реформи і Порядок" Віктор Пинзеник.

За словами колишнього міністра з економічної реформи, стабільність курсу національної валюти може забезпечити лише створення дійсної податкової системи, на основі якої необхідно зформувати державний бюджет на 1998 рік, спрощення правил ліцензування та усунення рекетерства чиновників.

На думку В. Пинзеника, саме відсутність вищезгаданих заходів сприяє відходу нерезидентів з українського ринку, що у свою чергу приводить до відпливу фондів і сприяє падінню курсу гривні.

Як відомо, нещодавно гривня впала на міжбанковому ринку до 2 гривень за долар. Національний Банк України, назвавши причиною цього спекуляцію, підвищив ставку перефінансування з 25 відс. до 35 відс. і ввів нові вимоги до комерційних банків, зокрема вони тепер повинні мати 15 відс. резерви, а не 11 відс. як перед тим. Гривня в наслідок цих заходів повернулася знову у межі валютного коридору 1.7-1.9 гривні за долар.

Росія, Німеччина і Франція домовились

Москва. — Тут у неділю, 30-го листопада, Росія та Німеччина домовились, що наступного року відбудуть спільну зустріч з Францією, на котрій встановлять основи нових спілкувань між своїми трьома країнами. Росія сподівається, що цей „трикутник" стане противагою впливам ЗСА в Европі.

На неофіційній зустрічі недалеко Москви російський президент Борис Єльцин і німецький канцлер Гельмут Коль погодились, що ними заплянована зустріч відбудеться в першій половині 1998 року в Єкатеринбурзі, родинному місті Б. Єльцина. Всі ці пляни російський президент узгіднив телефонічно з французьким президентом Жаком Шіраком у суботу, 29-го листопада. Ж. Шірак був тим, який запропонував Єкатеринбург в Уральських горах як місце їхньої зустрічі.

Речник Кремля повідомив, що півторигодинна зустріч Б. Єльцина і Г. Коля відбулася в мисливському будинку 60 миль на північнийзахід від Москви та була дуже інтенсивно-динамічною.

Крім того, обидва лідери домовились також і про обосторонну зустріч наступної весни в Німеччині, включно з головними міністрами обидвох країн. Головною метою — це влаштування таких вершинних зустрічей кожного року для кращого нуртування взаємних спілкувань.

Пентаґон прийме нову програму

Вашінґтон. — Інформаційне агентство Ассошейтед Пресс повідомило, що створена Конґресом рік тому Комісія в питаннях крайової оборони рекомендує Департаментові оборони ЗСА звернути увагу на такі нові небезпеки, як раптові напади на американські міста зі застосуванням біологічної зброї.

Ще під час створення згаданої комісії законодавці доручили їй перевірити всі програми оборони Пентаґону до 2005 року, зформувати остаточну думку про їхню ефективність, а також подати про перспективні військові проєкти. До складу комісії входять четверо генералів резерви і п'ятеро цивільних спеціялістів з ділянок оборони.

Позаминулого понеділка, 1-го грудня, Комісія в питаннях оборони викляла перед секретарем Департаменту оборони Вілліямом Когеном свою авторитетну опінію, яка полягає у тому, що теперішня орієнтація збройних сил ЗСА на війну поза своїми кордонами робить саму Америку загроженою від небезпек менших маштабів. Тому нова програма Пентагону мусить врахувати ту прикру обставину, що все більше ворожих до ЗСА режимів дістають доступ до атомової зброї.

Конґресова комісія прийшла до висновку, що для переходу у XXI сторіччя Департамент оборони мусить випрацювати „стратегію трансформації", тобто плян готовости до тих небезпек, з

(Закінчення на стор. 4)

Українські члени СС перейшли до французьких повстанців

Париж. — Тут відомий військовий журнал „Лє Касоар" подав дуже цікаву інформацію про долю двох батальйонів, членів військової частини 30-го батальйону німецьких СС, що були українцями.

На підставі інформацій цього військового журналу, два батальйони українців, в числі 1,600 чоловіків, у 1944 році рішили перейти на сторону французького резистансу, після того, як вистріляли німецьких старшин, що ними проводили. Їх в 1944 році забрали з таборів для совєтських полонених в Німеччині та включили у формації СС до боротьби з альянтськими військами.

Полонені, як подає колишній генерал Жорж Руадор, автор цієї інформації у військовому журналі, винищили своїх німецьких старшин і перейшли на сторону французьких повстанців. Після закінчення війни французи залишили їх у своїй батьківщині, не передаючи їх до СССР, як це вимагала совєтська влада, і вони поселилися в Европі та Америці. Автор підкреслює, що ці українці були проти комуністичного правління, а не симпатики нацизму, а у німецькому війську повинилися силою воєнних обставин.

У вістці підкреслюється, що не лише українці були у військових частинах Німеччини, але також інші народи — росіяни, литовці, лотиші, естонці, білоруси та інші.

Автор інформації, зазначує, що його зацікавив цей епізод з українцями тому, що він особисто мав досвід та зустріч із французькими повстанцями, відомими під назвою „макі".

Дипломатія Росії під англійським мікроскопом

Парсіппані, Н. Дж.(О. К.). — Поважний і почитний англійський тижневик „Економіст" у числі з 1-7-го листопада вмістив цікаві роздуми на тему зовнішньої політики Росії та різниць у відношенні до світових держав та своїх сусідів і колишніх спільників з СССР.

Автор статті стверджує, що рідко коли в дотеперішній історії Росія мала так сердечні та приязні відносини з різними чужими державами. Ці стосунки із провідниками інших держав є взаємні бо, як сказано, також найбільше впливові держави світу стараються встановляти приязні відносини з Росією, а передусім із Борісом Єльциним, якого уважають найбільшою остоєю проти комунізму та його відновлення у цілій попередній силі.

Але коли „Економіст" підкреслює у своїй статті цю приязну активність Б. Єльцина та його постійні зустрічі із провідниками західніх чи далекосхідніх держав, які впливають на прихильні настрої у відношенні до Росії, стверджується, що зовсім не є так, коли спостерігали відношення Росії та її політичних провідників до держав СНД, які щойно недавно добились самостійности.

Як пояснює політичний аналітик Росії Андрей Пйонтковський, „політична верства Росії не є в спроможності поважно брати самостійність держав СНД". Тому, мовляв, росіяни є зовсім глухі на можливі події в тих країнах і не здібні глядіти крізь призму своїх недавніх союзників. Це не дає російським політикам ще тепер можливости відноситися до тих країн, як до рівних партнерів. Але саме для цих країн після короткої шестирічної самостійности, факт, що Росія здобуває стільки симпатій у світі і робить такий прогрес, викликує страх, що вони можуть стати жертвою тих успіхів Росії у західньому світі і втратити це, що так важко здобули.

В Україні
(З інформацій УНІАР)

ШАХТАРІ ПІКЕТУЮТЬ ВЕРХОВНУ РАДУ

КИЇВ. — На сімох шахтах Донецької, Луганської та Львівської областей 3-го грудня розпочався страйк. На заклик Незалежної Профспілки Гірників України (НПГУ) група шахтарів прибула також до Києва, де взяла участь у пікетуванні будинку Верховної Ради. Як пояснив голова НПГУ Михайло Волинець, шахтарі вимагають виплати зароблених грошей та збільшення асиґнувань у вугільну промисловість. М. Волинець зазначив, що профспілка робила усе можливе для недопущення соціяльного вибуху, але бездіяльність Уряду цьому не сприяє, отож страйк по може перерости у масовий. У деяких колективах активісти серйозно зацікавились, куди ж діваються зароблені ними гроші. Адже заборгованість уже перевищила 63 млн. грн.

ДО ПАРТІЙ НАЛЕЖИТЬ 1 ВІДСОТОК НАСЕЛЕННЯ

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСТЬ. — Згідно з даними Черкаської обласної державної адміністрації, до різних партій зачисляють себе лише один відсоток громадян області. Найчисельнішою в області є Комуністична Партія, яка налічує 4,900 осіб. На другому місці — Аграрна Партія України — 3,750 осіб. На третьому міс-ці — Ліберальна Партія України — 3,646 осіб. Четверте місце посіла Соціялістична Партія України — 1,756 осіб. Далі ідуть: Українська Партія Справедливости — 950 осіб; НРУ — 600 осіб; „Громада" — 500 осіб; НДП — 400; ДемПУ — 300 осіб. В інших партіях, як УРП, УХДП, КУН, СДПУ, ПЗУ є по 100–200 осіб. Всього в області є організації 19-ох різних партій.

ЖІНКА В ПОЛІТИЦІ — ВЕЛІННЯ ЧАСУ

КИЇВ. — Керівники та активістки Київського об'єднання жінок Республіканської Християнської Партії зустрілися з президентом жіночої політичної фракції стейту Теннесі Шерон Белл. Американська гостя розповіла, що спеціялізується на включенні жінок до політичного процесу, консультує жінок-кандидаток з питань збирання грошей на вибори. Шерон Белл наголосила, що жінка повинна мати особливу наполегливість, щоб стати кандидатом у депутати. Адже завжди знайдуться люди, які переконуватимуть, що в окрузі є поважніший кандидат і тобі не варто там кандидувати. Треба пам'ятати, що в цій же окрузі знайдеться багато людей, які готові підтримати саме вас. Питання участи жінок у виборах порушили голова Організації Вояцьких Матерів України Валентина Артамонова та лідер жіноцтва РХП Лідія Кононенко. Присутні на зустрічі жінки-підприємці говорили про необхідність згуртування для захисту своїх інтересів у структурах влади, вимагаючи зміни системи оподаткування, яка веде до краху приватного підприємництва. Жінки-підприємці наголосили, що вони зацікавлені мати легальні, а не тіньові підприємства.

ДРІБНІ ПІДПРИЄМЦІ ЗАХИЩАЮТЬ СВОЇ ПРАВА

ДОНБАС. — Обласна Спілка Дрібних і Середніх Підприємців готується до акцій протесту, які можуть тривати до трьох тижнів. Вони протестують проти свавілля та самоуправства різного роду ревізорів, котрі вигадують усе нові патенти, ліцензії, без будь-яких пояснень конфіскують товари, без суду накладають грошові обтяження. На думку підприємців, це стало можливим через убивчий для дрібних підприємців закон та вимогу розмістити на видному місці патент, інакше підприємців обкладається величезним штрафом. На думку підприємців, сьогодні переміг чиновник, самоуправство якого перевершило те, що робили комуністи. Під час акції підприємці разом з юристами захищатимуть інтереси дрібних торговців просто на робочих місцях. Якщо до кінця року вони не зможуть домовитися з представниками влади, то можуть виникнути стихійні, некеровані акції протесту, вважають підприємці.

МІСТО, У ЯКОМУ НЕМАЄ ПАРТІЙ

ЛУГАНЩИНА. — Заступник голови Луганської обласної державної адміністрації Микола Калашников під час зустрічі з журналістами повідомив, що місто Антрацит є єдиним не лише в Луганській області, але й у всій Україні, де немає первинних організацій ні однієї з партій. Загалом же в Луганській області зареєстровано 18 партій, які плянують взяти участь у виборах. Найбільші з них, це: обласні організації КПУ — 5,000 осіб; Ліберальної Партії — 750 осіб; Народного Руху України — 230 осіб. В області є 900,000 пенсіонерів, більшість з яких є активною.

ГОЛОДУЮТЬ МАЙБУТНІ ВІЙСЬКОВІ ІНЖЕНЕРИ

КИЇВ. — У п'ятницю, 5-го грудня, газета „Кієвскіє Вєдомості" повідомила, що курсанти Київського Інституту Військово-Повітряних Сил оголосили голодівку, протестуючи проти заборони у вільний час виходити в місто. Начальник Інституту полковник Василь Бойко обіцяв курсантам пояснити причину заборони, однак пройшло 10 днів, а ніхто ніяких пояснень не дав. Отож курсанти приходять до їдальні, але їжі не торкаються. Вони лише п'ють воду, відвідують навчання, стройову підготову тощо. Ніякі умовляння припинити голодівку не допомагають. Один з курсантів сказав під час телефонічної розмови з журналістами, що вони домагаються виконання статуту Збройних Сил України, у якому достатньо чітко сказано, що курсанти старших курсів після обов'язкових занять мають право іти за межі військового закладу. Полковника Бойка журналістам віднайти не вдалося, заступник начальника з виховної праці Валенти Моцепон запевнив журналістів, що „курсанти від їжі не відмовлялися".

В Україні є 1,000 мільйонерів

Київ(Р.Р.). — Президент Асоціяції Українських Банків Олександер Сугоняко, виступаючи на засіданні пресового клюбу „Ринкові реформи", сказав, що 1,000 громадян України мають 25–30 більйонів долярів.

За його словами, інвестиційний потенціял внутрішніх українських інвесторів становить близько 30 блн. гривень. Наприклад, у 1996 році підприємства народного господарства України отримали чистого прибутку приблизно 3-4 блн. грн. Сумарний капітал банкової системи також становить 3–4 блн. грн., а на руках у населення перебуває близько 10 блн. дол. Експерти вважають, що близько 1,000 громадян України мають капітали на загальну суму 25-30 блн. дол., які зберігаються за межами України.

На думку О. Сугоняко, повернути ці гроші в Україну можна, ухваливши закон про легалізацію капіталів. Для успішного внутрішнього інвестування економіки необхідно забезпечити політичну, економічну, фінансову та правну стабільність у державі. Необхідно подбати і про інвестиційну привабливість об'єкти, бо сьогодні українським інвесторам пропонують неконкурентноспроможні об'єкти. До того ж такі підприємства орієнтовані на довготривалі кредити, а не на інвестування.

Президент Асоціяції Українських Банків навів висловлювання одного з американських експертів, який сказав, що розвиток національної економіки залежить від національного капіталу, інвестованого в економіку України. Західній капітал лише сповільнює або приспішує цей процес.

Російський міністер привітав українські Збройні Сили

Москва. — Міністер оборони Росії Ігор Сергєєв надіслав своєму українському партнерові Олександрові Кузьмуку вітальну телеграму з нагоди шостої річниці війська України, яку святкують 6-го грудня, повідомила УНІАР.

„За шість років з дня утворення Збройні Сили України зуміли перетворитись на повноцінні сучасні боєздатні армію і фльоту, яким під силу розв'язання складних завдань захисту і оборони своєї країни", — сказано в телеграмі.

І. Сєрґєєв відзначив співпрацю між „братськими" оборонними відомствами Росії і України, яка, всебічно розвиваючись, „зміцнює безпеку двох держав".

Привітав українське військо і голова Верховної Ради України Олександер Мороз, який повернувся з поїздки до Москви, де вів переговори про ратифікацію двостороннього договору. Від імені парляменту України О. Мороз побажав успіхів „всім, хто виконує складну місію у військовій формі в наш складний час".

Він також побажав, щоб Збройні Сили України були „міцними настільки, щоб їм ніколи не довелося брати участь у збройних конфліктах чи сутичках".

РОСІЙСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА СЛУЖБА безпеки у четвер, 4-го грудня, подала до відома, що затриманий ними американський інженер таки буде притягнений до судової відповідальности за шпигунство. Звинувачення проти 29-річного Ричарда Блісса, працівника американської телекомунікаційної компанії Квалкомм з осідком у Сан Дієґо, котра здійснює поєкт зв'язку у Ростові-на-Дону, Російська федеральна служба безпеки базує на його оглядових промірюваннях сенситивних площ-ділянок.

Арештовано начальника консульського відділу МЗС України

Київ(Р.Р.). — У четвер, 4-го грудня, газета „Кієвскіє Вєдомості", відкликаючись на Генеральну прокуратуру України, підтвердила інформацію про арешт начальника Консульського управління Міністерства Закордонних Справ України Василя Коваля.

Як інформують Олександер Ільченко та Олександер Корчинський, працівники МЗС заперечували факт арешту і пояснювали відсутність В. Коваля на праці різними вигаданими причинами: одні казали, що він поїхав до Канади, інші називали ще якусь країну і т. д. Натомість Генеральна прокуратура підтвердила, що в Коваля арештовано 2-го грудня. Проти нього висунуто звинувачення у зловживанні службовим становищем та незаконних валютних операціях, пишуть журналісти.

У СВІТІ

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА, 4-ГО ГРУДНЯ, колишня дружина південноафриканського президента Вінні Мадікізелла-Мандела понад 10 годин зізнавала перед Комісією правди і замирення. Під час тих зізнань вона категорично відкинула всякі оскарження, котрі звинувачують її у наказуванні вбивати чи побивати неприхильних їй осіб у пізних 1980-их роках і назвала їх „божевіллям" і „ безглуздою брехнею". На зізнання В. Мандели перед згаданою комісією, котра досліджує її ролю у багатьох переступленнях людських прав, з цікавістю очікували в Йоганнесбурґу не тільки засоби масової інформації, але також і її критики та прихильники. Хоч комісія не має права порушувати проти неї судову справу, а державна перетяжена залеглостями судова система напевно не буде цією справою займатися, то неможна сподіватися будь-яких конкретних рішень. Одначе підсумки комісії можуть мати великий вплив на майбутню політичну кар'єру В. Мандели в Південній Африці.

В АМЕРИЦІ

У П'ЯТНИЦЮ, 5-ГО ГРУДНЯ, коротко після сходу сонця, на злітно-приземлювальну смугу космічного центру ім. Кеннеді у Кейп Канаверал на Фльориді, приземливсь без будь-яких комплікацій після 16-денного перебування у космосі корабель „Колюмбія" зі своєю шестичленною залогою. Після понад двотижневого перебування та наукових дослідів у космосі, астронавтів „Колюмбії" чекає цілий ряд питань про причину дезертирства науково-дослідного сателіта. Крайове управління аеронавтики і дослідження космосу формує окрему слідчу комісію, котрої завданням дослідити причини зірваної соняшної місії згаданого сателіта. Керівники НАСА не знають чому сателіт не прийняв головного комп'ютерного наказу перед своїм відлученням від космічного корабля 21-го листопада, підозрівають, що то могла бути зіпсована комп'ютерна програма, або помилка залоги.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA: (973) 292-0900

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Parsippany, NJ

Нові маневри Саддама Гуссейна

Під словом „маневри" розуміємо спритно-хитрі дії для досягнення або уникнення чогось, а беручи до уваги дотеперішні потягнення іракського вождя, то зовсім сміло можна твердити, що цим разом Саддам Гуссейн свої нові маневри розпочав більш пляново, як будь- коли досі.

Ні для кого не є тайною те, що можновладець Іраку солідно помилився, коли, розраховуючи на неспроможність негайної реакції зі сторони Америки та її союзників, у 1991 році вирішив іти наступом і загарбати сусідній Кувайт. За цю помилку йому довелося дорого заплатити не тільки на полі бою, чисельними жертвами і великою втратою військового обладнання, але блискавичною перемогою союзників, включно з деякими арабськими країнами. Та перемога мала далекосяжні наслідки, що тривають по сьогоднішній день. Так само не є таємницею і те, що від того часу С. Гуссейн марить наполегливо про пімсту за своє приниження під час війни в околицях Перської затоки.

Тут виникає зпитання: коли, як і де цей непередбачливо жорстокий диктатор вирішить здійснити відплату, бо немає сумніву, що всі його зусилля в той чи інший спосіб є спрямовані до осягнення тієї мети — пімсти. Своїми дотеперішніми різного роду маневрами він спромігся продовжити чинність життя економічних санкцій, накладених на Ірак Організацією Об'єднаних Націй, зразу після його прогри в околицях Перської затоки, зокрема обмеження продажу нафтової ропи до вартости 2 блн. дол. кожних шість місяців. Отримані за цей продаж гроші вкладається до окремого конта, що є під строгою контролею ООН і виділяються тільки на закуп ліків і харчів для цивільного населення, включно з курдами, та в жодному випадку не переходять через іракські урядові структури. Все це мало бути здійснено зразу після війни, але С. Гуссейн своїми маневрами зумів це відтягнути аж до половини 1996 року. Він вміло робив всякі потягнення, котрі викликали обурення міжнародної спільноти, але завжди відступав, побачивши одностайність думки, коли приходилось вирішувати, як реаґувати на його небажані вибрики. Однак поки справа вирішувалась, С. Гуссейн вигравав на часі та робив те, для чого він й був придумав цю затію в першу чергу.

Цим разом маневри С. Гуссейна були краще заплянованi, бо ґрунт для цього був тим часом ним краще підготований. Найперше він здобув для себе прихильність Росії, Франції та Китаю — країн, які є головними продуцентами всякої зброї та військового обладнання. Опісля, під впливом релігійного мусулманського фанатизму кинув кістку розбрату між арабські країни та цим послабив їхню солідарність з Америкою. Далі знайшов можливість у засобах масової інформації звернути увагу на себе та вміло використав цю увагу для антиамериканської пропаґанди. В саддамівській інтерпретації, пониження іракського народу є вислідом санкцій, котрих в першу чергу вимагають ЗСА, і таким способом, мовляв, створюють кризу, щоб мати причину напасти на миролюбний іракський народ і додатково над ним познущатися. Нічого, очевидно, не говориться про те, що теперішню кризу спровокував він сам, видаливши шістьох американців — членів групи збройних інспекторів ООН. На питання „чому?" можна відповісти міркуваннями Ричарда Батлера, керівника збройних інспекторів ООН, котрий правильно уважає, що інспектори, мабуть, були дуже близько до відкриття іракських таємних сховків середників, потрібних для виробництва зброї масивного знищення. Видалюючи американців, С. Гуссейн правильно розрахував, що інші інспектори також поїдуть, що й сталося. Цей час дипломатичних переговорів він використав для усунення того, що могли побачити інспектори.

Експерти вже від років безуспішно намагаються зрозуміти патологічні, тобто ненормальні, процеси ходу його, думок, бажань і намірів. Одне залишається фактом: С. Гуссейн є хитрою, жорстокою і підступною, а одночасно вийняткової якости самолюбною особистістю, котра завжди виходить неушкодженою з критичних і небезпечних ситуацій.

Саме тому, на ці нові маневри іракського можновладця та їм подібні потягнення у майбутньому треба звертати особливу увагу, бо немає сумніву, що він готує пімсту не тільки Америці, але й іншим державам, які, на його думку є ворогами Іраку.

Д-р Анатолій Лисий

УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА МІЖ „ТРЬОМА РИМАМИ"

Останні події в церковному житті в Україні викликають велику тривогу. Незалежна українська Церква, відроджена в незалежній українській державі, стала предметом наруги і образи московського Патріярха, який до спілки у цій явній антиукраїнській акції в українській державі зумів втягнути Вселенського Патріярха Вартоломея з Константинополя. Отже, два неукраїнські паріярхи наклали вирок на українську незалежну Церкву, назвавши її схизматичною, розкольницькою, неканонічною.

Слідкуючи за повідомленнями, які в більшій кількості приходили з російських джерел, можна твердити, що наступальний трикутник навколо Української Автокефальної Православної Церкви замкнено: Рим-Москва-Константинопіль. Повідомлення з Москви — „Третього Риму" —, говорять про велике задоволення московського Синоду з приводу того, що відносно незалежної української Церкви Російська Православна Церква знайшла повну однодумність з Вселенським Патріярхом. В цей самий час в Україні прокотилась хвиля протестів проти зухвалих дій двох чужоземних патріярхів на території української держави.

Отже, можна робити висновок, що прибуття московського Патріярха в Україну не було місією чисто церемонійною, для вшанування Патріярха Вселенської Церкви. Ця зустріч була політичною грою. Тобто боротьбою за підкорення, за територію, за владу на чужій землі. Це підступна гра.

Історія останніх років показує, що дві головні незалежні Церкви українського народу — Православна і Греко-Католицька — є ніби приречані на зникнення не тільки шляхом „невизнання", але також і шляхом, як показують події, фізичним. Войовничий російський православний месіянізм з рабсько-васальською психологією державних чинників України має вільну руку в нашій державі.

Не будемо входити в деталі існування і змагання за життя Греко-Католицької Церкви в Україні. Але треба визнати, що її надії на патріярхальне завершення, на підсилення і всебічну допомогу папського престолу не оправдалися. Рим посилює і поширює в Україні не традиційно національну Греко-Католицьку Церкву.

Політика Риму, очевидно погоджена з Москвою, плекає в Україні Католицьку Церкву, яка стає інструментом денаціоналізації народу, тобто виконує ролю, подібну до давно удосконаленої тактики Російської Православної Церкви в Україні. Ослаблення Греко-Католицької Церкви означатиме втрату для українського народу осередку духовної сили і національної наснаги, чим вона була в періоді польської окупації західніх земель України та у формі підпільного існування в часах насильного оправославлення прокомуністичною московською Церквою.

Постання незалежної від зовнішніх центрів Української Автокефальної Церкви є повне трагедій і розчарувань. Намагання відірватись від Москви і створити свій власний центр для свого народу викликали криваву розправу над тими очайдушними, які посміли це зробити. Разом з комуністичною владою московські патріярхи були катами української Церкви. Московська церква століттями стояла на сторожі свого церковного панування в Україні і шовіністичного релігійного закріпачення українського народу. Це дало свої наслідки.

Останні повідомлення з України ще раз підкреслили незмінене ставлення Російської Православної Церкви до Української Православної Церкви, яка ось лише кілька років тому відірвалася від зверхности московського Патріярха. Московська Церква, вірна імперським інтересам Росії, активно використовує різні методи боротьби з будь-якими спробами обмежити її владу в Україні. Немає меж її ненависти, немає християнської пошани до інших народів, до інших церков. Канонічними, благодатними церквами в московському розумінні є лише такі, які стають на коліна перед Москвою. Та дивує нас не це, але дивує однозвучність з Алексієм II поглядів Вселенського Патріярха Вартоломея, висловлених у країні, яка вже не раз зверталася до Вселенського престолу з проханням допомоги у своїй недолі.

Як відомо, Українська Православна Церква в ЗСА ще від часів Митрополита, а пізніше Патріярха Мстислава шукала допомоги від Вселенської Патріярхії для автокефальної Церкви в Україні. Не одержавши такої, покійний Патріярх в своєму заповіті кликав своїх вірних бути льояльними своїй Церкві у своїй незалежній державі.

Смерть Патріярха Мстислава дала початок розбрату в церковнім керівництві нововідновленої Автокефальної Церкви. Розмножувалися патріярхи, ділилися парафії, перебігали з Києва до Москви владики. Стан в Церкві поволі устабілізувався завдяки умілому керівництву Патріярха Філарета з УПЦ Київського Патріярхату. Помітний ріст і укріплення Київського Патріярхату є найбільшою небезпекою для московської церкви. Саме через це на Київський Патріярхат спрямоване московське жало отрути і пімсти.

Українська Православна Церква в ЗСА, шукаючи допомоги і більш ефективних шляхів для оборони і підтримання Автокефальної Церкви в Україні в 1995 році прийняла духовну зверхність Вселенської Патріярхії на її запрошення. Вселенська Патріярхія обіцяла і запевняла про її бажання бачити в Україні одну незалежну Українську Православну Церкву, яка відновить свої давні зв'язки з Церквою- Матір'ю Царгородською.

Та події в Одесі 24-25-го вересня ц. р. поставили під сумнів ці обіцянки. Там, на українській землі, два неукраїнські патріярхи знайшли спільний голос осуду незалежної української Церкви. Там Вселенський Патріярх не прийняв представників Київського Патріярхату. Там Вселенський Патріярхат, догоджаючи Москві, ще раз заявив, що з погляду канонічности він визнає лише одну Церкву в Україні — Церкву Митрополита Сабодана, тобто ту, яка перебуває під зверхністю Московського Патріярха. Додаючи солі до свіжої рани, державні і місцеві чинники міста Одеса дозволили московському Патріярху свавільно і зухвало поводитись в Україні, обливати брудом духовних достойників українського православ'я. Навіть маленька Естонія не дозволила такого глуму над собою.

Говорять, що біда вчить. Сподіваємося, що біда в Одесі навчить всіх, хто відповідає за долю Церкви тут і там. В Україні єдиним обєднуючим центром може бути тільки Київський Патріярхат. В Києві лежить наша історія і початки християнства в нашому народі. На Київ звернені наші погляди і надії. Та ці надії дотепер залишилися тільки мрією. Ніякі зовнішні центри, ніякий національний підхід, ніяка логіка, ніякі ворожі струси і загрози не змінили церковного розбрату між кількома незалежними православними церквами в Україні. Слово „єднання" подобається всім, особливо у власних інтерпретаціях. Для ілюстрації погляньмо на найновіші приклади.

В днях від 19-го до 26-го серпня ц. р. Україну відвідала делеґація від Конференції Українських Церков поза межами України. Делеґація їхала на запрошення Президента Кучми і, в додатку до розмови з Президентом, брала участь у Світовому форумі українців і також мала зустрічі з предстоятелями усіх чотирьох юрисдикцій православних Церков в Україні. В склад делеґації входили: Архиєпископ Всеволод (УПЦ в ЗСА), Єпископ Юрій (УПЦ Канада), Єпископ Єремія (УПЦ Південної Америки), д-р Анатолій Лисий і інж. Михайло Герець — члени Ради Митрополії УПЦ в ЗСА і дорадники делеґації.

Найперша зустріч була 21-го серпня з Патріярхом Філаретом (УПЦ КП) в його резиденції на Пушкінській вулиці в Києві. Крім Патріярха, на зустрічі було ще додаткових 10 осіб з його оточення, що до певної міри унеможливлювало більш відверту розмову. Головна тема, яка турбувала Патріярха, була справа відносин з Вселенською Патріярхією і потреба шукання шляхів для більш ефективного впливу УПЦ діяспори на неї для визнання УПЦ КП. В справі об'єднання автокефальних Церков Патріярх Філарет мав лише одну розв'язку: об'єднання може бути лише на базі Київського Патріярхату, який поступово збільшує свою силу і вагомість у державі. Розмова тривала три години. На жаль, вже на другий день ми довідалися, що про деталі розмови вже було відомо в Москві, в Патріярхії РПЦ.

Розмова з Патріярхом

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Богдан Марків

Концерт творів Є. Станковича

В суботу, 22-го листопада, в Українському Інституті Америки в Ню Йорку відбувся авторський концерт Євгена Станковича, одного з провідних композиторів сучасної України. Композитор, що тепер перебуває в Канаді, не був присутній, бо не одержав американської візи.

Є. Станкович — випускник Ужгородського музичного училища в 1961 році. Після демобілізації в 1965 року вступає до Київської консерваторії на композиторський відділ, до кляси Бориса Лятошинського. По смерті професора в 1968 році, щоб не міняти стилістичного напряму, перейшов на два останні роки до кляси колишнього учня Лятошинського, Мирослава Скорика.

Є. Станкович скоро дав про себе знати не тільки як плідний автор. Він високого рівня композитор, що гідно репрезентує нове музичне покоління. Він пише музику в усіх жанрах і вона цікава своїм змістом, а літературні титули окреслюють характер музики, наприклад, десять симфоній для великої оркестри мають назви: 1-ша „Симфонія лярга", 2-га „Героїчна", 3-тя „Я стверджуюсь", 4-та „Симфонія лірики", 5-та „Симфонія пасторалей" і т. д. До тої імпозантної композиторської спадщини входять ще близько три десятки камерних творів, серед яких є шість камерних симфоній. Понад сто партитур до теле- і кінофільмів, опера „Коли цвіте папороть", балети „Ольга", „Прометей" і „Распутін". Три великі траурні твори: „Чорна елегія" жертвам Чорнобиля, Реквієм жертвам Бабиного Яру, Реквієм жертвам голоду 1932-33 років.

В програму концерту 22-го листопада ввійшли такі камерні твори: „Соната Пікколььо", написана 1977 року, і Триптих „На високій полонині" з 1972 року. Триптих складається з трьох частин під назвами „Колисанка", „Весілля" та „Імпровізація". Твір написаний в 1972 році і, як і Соната, відзначається свіжістю кольорів та різнорідними ритмами.

Виконавцями були скрипаль з Квартету ім. Миколи Лисенка Анатолій Баженов та його дружина піяністка Наіда Магомедбекова. Обоє грають дуже виразно з чіткою ритмікою і цю майже картинно-програмову музику, повну віддалених мелодичних скоків чи несподіваних ударів клястерних акордів, віддали з належною пластичністю.

Струнний квартет ч. 1 написаний в 1973 році і виконаний Квартетом ім. М. Лисенка в Києві десять років пізніше. Це одночастинний твір, що своєю будовою нагадує форму сонатного аллеґро. В експозиції всі теми витримані в спокійних ліричних розповідях. В розробі загоряються характер й кольористичні барви. В репризі, властиво, домінує одна тема, яка відрізняється своїм кольоритом та потужністю звуку. Цей твір виконав „Флакс Квартет" з великим успіхом, в склад якого входять Том Чію і Корнеліюс Дафалло — скрипаки, Кенжі Банч — віоля та Дейвид Еґґар — чельо.

Після перерви вони (без другого скрипаля) відіграли Тріо для скрипки, віолі і чельо. Тріо, під назвою „Скромна пастораль", має багато різних мелодій, що своїми барвистими красками втримує увагу слухача.

Камерна Симфонія ч. 5 під назвою „Таємничі заклики" написана в 1995 року для клярнету та 11 струнних інструментів. Струнний ансамбль „МАТІ", що складається з шістьох скрипок, двох віоль, двох чель і баса, без подання прізвищ виконавців, був останньою точкою концерту. Клярнетист Дейвид Грешам, що мав сольову партію, чувся добре в своїй відповідній ролі. Він проявив м'який звук у початку твору, а з розвитком дії міняв тембр звуку відповідно до потреби.

Струнний ансамбль на чолі з А. Баженовим під диригентурою Вірка Балея грав знаменито. Тут багато новостей, кожний виконавець — це окрема партія і кожний індивідуально вносить свою частку, виповнену новими технічними прийомами з ґлісандуючими піччікатами.

Щоб описати музику того твору, можна собі уявити таку картину: чабан, граючи на сопілці, входить в ліс; птахи один по одному дають знати, що наближається небезпека; чим глибше в ліс посувається людина, тим більший шум птаства і той навальний вереск переходить у кошмарний шквал на все живе.

За цікавий концерт шанувальники камерної музики складають подяку виконавцям, а композиторові бажають творчих успіхів у майбутньому.

Микола Світуха

ПАРТІЙНА МОЗАЇКА УКРАЇНИ

I

Говорити про партійну мозаїку України напередодні виборів нового складу Верховної Ради — завдання непросте, з огляду на декілька об'єктивних чинників. Насамперед, з перспективи шести років державности політичні партії України є ще дуже молодими, а їхні плятформи не досить визначені, щоб мати помітний вплив на оформлення політичного обличчя виборців. Подруге, процес творення нових партій, або консолідації різних партійних відламків у нові політичні структури, продовжується. Крім того, частина зареєстрованих партій є радше виявом політичних амбіцій невеликих груп, часто об'єднаних не так довкола якоїсь однієї концепції суспільного чи економічного устрою, як довкола персональности того чи іншого реґіонального лідера.

Дотепер більшість партійних плятформ обмежувалася до загальникових стверджень про демократію, про „справедливий" устрій, про потребу економічних реформ тощо, без практичної програми, як саме таких цілей досягати. Тому, отже, про визначення місця кожної партії у вахлярі політичних позицій чи ідеологічних напрямків говорити можна лише поверхово. Треба також ствердити, що жодна з партій не має об'єктивної оцінки рівня її популярности серед загалу виборців на цілому просторі України, а подавані партіями інформації про кількість членства слід уважати лише приблизними.

Хоч цей огляд починається від партій правого, а закінчується партіями лівого крила, черговість, за якою вичислені партії, не визначає їх точного місця в ідеологічному спектрі, ані рівня популярности серед виборців. Отож напередодні виборів до Верховної Ради в Україні діють слідуючі політичні партії:

Українська Національна Асамблея (УНА), голова Олег Вітович.

Створена на основі Української Міжпартійної Асамблеї. Заснована 1990 року як координаційний орган кількох організацій правого спрямування, ця організація перейшла кілька реформ, а в грудні 1994 року була оформлена як крайньо націоналістична політична партія. УНА є схильна до автократичної контролі державного апарату, виступає за мішаний державно-приватний економічний устрій і проти ліквідації колгоспів. Підтримка УНА серед виборців обмежена.

Конґрес Українських Націоналістів (КУН), голова Слава Стецько.

Заснована в жовтні 1992 року з ініціятиви ОУН(б), ця партія провела свій перший конґрес в серпні 1993 року в Києві і була зареєстрована того ж року. КУН обстоює національно-державницькі позиції і вільний розвиток економіки України. Найбільш популярним є КУН в кількох західніх областях, хоч має осередки по цілій Україні і п'ять депутатів у Верховній Раді. Разом з партіями УРП і УКРП, КУН став ініціятором передвиборчого об'єднання „Національний фронт".

Українська Національно-Консервативна Партія (УНКП), голова Олег Соскін.

Створена у висліді об'єднання двох менших партій, зареєстрована в жовтні 1992 року, ця невелика партія виступає за побудову національної держави, соціяльну справедливість, за розвиток приватного сектору, але проти впливів чужоземного капіталу. Її шанси у виборах доволі обмежені.

Українська Консервативна Республіканська Партія (УКРП), голова Степан Хмара.

Створена правим радикальним крилом Республіканської партії, зареєстрована в липні 1992 року, ця партія ставить за ціль побудову сильної унітарної держави з ринковою економікою, одначе без впливової ролі закордонних фірм та інституцій. Як партія реґіонального маштабу у виборах УКРП творить спільний бльок з КУН.

Українська Республіканська Партія (УРП), голова Богдан Ярошинський.

Первісна УРП постала на основі Української Гельсінкської Спілки на першому конґресі в квітні 1990 року, коли першим головою був вибраний Левко Лук'яненко. Четвертий конґрес УРП в травні 1993 року вибрав головою Михайла Гориня, який разом з кількома однодумцями (Микола Поровський та інші) через непорозуміння згодом виступив з партії. УРП послідовно стоїть за національне відродження України, за приватну власність всіх засобів виробництва і за обмеження зовнішніх впливів сусідів України. Розколи в первісній партії дещо послабили впливи УТП, хоч партію у Верховній Раді репрезентує десять депутатів, а число членів оцінюється на 13,000.

Республікансько-Християнська Партія (РХП), голова Микола Поровський.

Створена на початку 1997 року колишніми провідними членами УРП (Михайло Горинь, Микола Горбаль та інші), які були незгідні з надто правим політичним курсом теперішнього проводу УРП, ця партія визнає християнсько-демократичні принципи, підтримує Київський Патріярхат УПЦ, а в сфері економіки підтримує реформи вільного ринку. Популярність РХП обмежена.

Народний Рух України (РУХ), голова В'ячеслав Чорновіл.

Заснований у вересні 1989 році, Рух був переорганізований на політичну партію після 3-го конґресу, що відбувся в березні 1992 року. В парляментарних виборах 1994 року Рух здобув більше місць у Верховній Раді, як всі інші некомуністичні партії разом взяті. Рух уважає себе партією право-центристського спрямування, яка разом з товариством „Просвіта" і „Меморіял" створила виборче об'єднання „Рух за народ, за Україну". Їх програму віддзеркалює клич „Державність, демократія, реформи!". У Верховній Раді Рух репрезентує 26 депутатів, а в обласних і міських радах „рухівці" нараховують майже тисячу. Між провідними кандидатами Руху є Володимир Черняк, Генадій Удовенко, Іван Драч, Юрій Костенко та інші.

(Закінчення буде)

ПОДІЇ

РІЗДВЯНИЙ БАЗАР УМ

Ню Йорк. — Український Музей влаштовує різдвяний базар у неділю, 14-го грудня, від 11-ої год. ранку до 5-ої вечора. Розграш льотерії відбудеться о год. 3-ій після полудня. Адреса УМ — 203 Друга Авеню в Ню Йорку, тел. (212) 228-0110.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ПЕРЕКЛАДУ ПРАЦІ М. ГРУШЕВСЬКОГО

Парма, Огайо. — Канадський Інститут Українських Студій, Українські Злучені Організації Великого Клівленду та Українське Історичне Товариство влаштовують презентацію нового видання англомовного перекладу першого тому „Історії України-Руси" М. Грушевського. Презентація відбудеться у суботу, 13-го грудня, в Свято-Покровському Осередку, 6812 Broadview Road, Parma, Ohio. Виступлять д-р З. Когут, проф. Л. Винар і проф. М. Тарнавський. Початок о год. 6-ій вечора.

РАДІОПРОГРАМИ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЇ РАДІО ТЕЛЕКОМПАНІЇ

Форт Лі, Н. Дж. — Український радіосервіс Української Американської Радіокомпанії представляє прем'єру серії радіопередач на тему „Репресовані священики УГКЦеркви" (творчість радіо „Воскресіння" зі Львова на хвилях українського радіо). Багаточастинна програма почнеться під час різдвяних свят (за новим стилем).

Українська теле-радіокомпанія також пропонує українцям околиць Ню Йорку і Ню Джерзі радіопрограму „Ранок з нами" від понеділка до п'ятниці на радіохвилях WNJR — 1430 — AM від 8-ої до 9-ої год. ранку.

Безкоштовний телефон компанії: 1 (800) 75 UKRAINE або 1(800) 758-5724, адреса: 1 Bridge Plaza, Suite 145, Fort Lee, NJ. Додаткові інформації поміщені у „Свободі", ч. 231 з четверга, 4-го грудня ц.р.

БЕНКЕТ І ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК

Філядельфія. — Місцевий Відділ Товариства Українських Інженерів Америки влаштовує бенкет і баль інженерів з презентацією дебютанток, які відбудуться у суботу, 24-го січня, в Park Hyatt Philadelphia at the Bellevue Hotel, при вул. Брод і Волнат у Філядельфії. У справах інформацій та зголошень дебютанток слід телефонувати до інж. Романа і Марії Циганів, тел. (610) 469-6471.

КОНЦЕРТ В ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Ню Йорк. — Дирекція, Батьківський Комітет і учні Школи Українознавства ОУА „Самопоміч" в Ню Йорку влаштовують різдвяний концерт. У програмі — деклямації, коляди та щедрівки у виконанні учнів школи. Перед програмою — святковий сніданок для родичів і дітей. Концерт відбудеться у суботу, 13-го грудня, о год. 11:30 ранку в залі Академії св. Юра, 215 6-та вул., в Ню Йорку (вхід з Т. Шевченко плейс між 6-ою і 7-ою вул.).

ЗНАЧНИЙ ЗРІСТ ЗАПОТРЕБУВАНЬ працівників з різних ділянок по цілій країні став тим чинником, що в листопаді обнизився стан безробіття в ЗСА до 4.6 відсотка. Згідно зі статистикою Департаменту праці, це є найнижчий стан безробіття в країні від 24-ох років. Ця статистика дуже врадувала Уряд президента Билла Клінтона, котрий постійно твердить, що це виключно завдяки його економічній політиці є такі успіхи. У листопаді найбільше запотребувань на працівників мали такі фірми роздрібного продажу як крамниці з подарунками, книгарні та підприємства каталогових торгів.

Українська...

(Закінчення зі стор. 2)

Димитрієм відбулася в готелі „Україна" 23-го серпня. З ним був його дорадник Євген Сверстюк. Патріярх був дуже задоволений нашою розмовою, але постійно твердив, що тільки його Церква, тобто УАПЦ, є „чистою" Церквою, і що об'єднання повинно відбутися лише навколо „чистої" церкви. З сантиментом пригадував про його зустріч і розмови з покійним Патріярхом Володимиром. На жаль, він не може продовжувати ці розмови в такім же дусі з теперішним Патріярхом УПЦ КП. Патріярх Димитрій вважає, що з усіх незалежних Церков в Україні його Церква має найбільше шансів визнання Вселенською Патріярхією.

На зустріч з нашою делегацією до готелю завітав Архиєпископ Петро-Петрусь з Львівської Епархії. Він тепер відділився від усіх. Його найбільше бажання було стати канонічним єпископом. З цією метою він сам їздив до Константинополя (без апробати Патріярха Димитрія), але повернувся з нічим. За непослушність тепер є відокремлений від УАПЦ. Не граючи в скромність, заявив, що хотів би перейти зі своєю Епархією і належати до УПЦ діяспори. Якщо це не вдасться, так можна було догадуватися, він може опинитися, заради канонічности, навіть у Патріярхії Алєксія II.

Куртуазійна зустріч Владики Всеволода в супроводі Владики Греко-Католицької Церкви Василя Лостена з Архиєпископом Іоаном, УПЦ МП, також відбулася. Митрополит Володимир Сабодан в цей час був десь за кордоном. На цій зустрічі не були присутні решта членів делегації. Яка була розмова, нам навідомо.

День перед від'їздом з Києва нас було повідомлено, що Митрополит Василій з Тернополя, який був вибраний місцеблюстителем патріяршого престолу після розриву з патріярхом Димитрієм, ніби звернувся до Патріярха Філарета з пропозицією приєднання до Київського Патріярхату.

Ось такий, коротко, є церковний стан в Україні. Незавидний і невідрадний. Все ж між всіма Церквами є одна спільність: велике бажання нав'язати відносини з Вселенською Патріярхією. І як ми не старалися переконати предстоятелів всіх Церков про потребу об'єднання навколо Київського Патріярхату і що створення єдиної незалежної Української Церкви є пріоритетом — всі наші аргументи подали в глуху безодню. Так було принаймні до Одеси.

І ось тепер, сподіваємося, що біда в Одесі навчить нас всіх. А наука є проста: лише в єднанні — і там, і тут. Ми в діяспорі не можемо відповідати за безладдя, яке існує між православними юрисдикціями в Україні. Та не зважаючи на це, ми тут, поза Україною, також повинні говорити одним голосом. Не творенням „пашкевських парафіяльних республік", а активним гуртуванням навколо однієї ідеї внутрі нашої Церкви, ідеї, яка буде впливати на її хід, на її шлях. Ми не можемо залишитися німими свідками зухвалого московського топтання тисячолітньої традиції українського православ'я. Ми не можемо примиритися з дальшим нівеченням українських душ бездушними російського православ'я. Хочемо вірити, що владики Українських Православних Церков діяспори, в обставинах, створених навколо України „трьома Римами", знайдуть доволі сили і мужности, щоб разом зі своїми вірними стати на шлях боротьби за українську незалежну патріярхальну Церкву. Та в цій боротьбі за Церкву в Україні ми не можемо іти шляхом розривання на куски нашої Церкви в діяспорі. Такий шлях задовольнить лише Алєксія II. І якщо голос Вселенської Патріярхії звучить в інісом з московським, тоді ми повинні зробити з цього свої власні висновки.

Плекаючи традицію соборноправности, в єднанні між вірними і владиками Церкви, ми зможемо збільшувати нашу силу і впливати на хід нашої Церкви в напрямі до Києва. Бо ж немає сумніву, що всі ми хочемо бути з'єднані з нашою Церквою-Матір'ю в Україні. Тому в цей момент спрямуймо більше зусиль на допомогу Київському Патріярхатові в його протиставленні московським зайдам. Не сміємо відгородитися від наших братів стіною байдужости і нехтуванням їхньої складної долі. Жодне „визнання" чи „канонічність" чи вселенські престоли не можуть зупинити нас, чи перекреслити любов і пошану до наших власних коренів. І спаси нас, Боже, від підсумних хитрих друзів, а з ворогами ми самі дамо раду.

„Брат-братові" — допомога іміґрантам

Процвітаюча Америка манить до себе тисячі людей, що прибувають побачити новий світ. Частина їх тут хоче знайти своє щастя. Звичайно, труднощі нової осілости скрізь переборювати нелегко. Але саме тепер багато перешкод існує з боку закону, щоб новоприбулі залишились тут назавжди. Та це й не дивно, бо американська держава в першу чергу захищає інтереси своїх громадян.

Дехто з приїжджих, не обізнавшись з іміграційними законами, спокійно тут живе, не сподіваючись неприємностей. З часом така людина стає порушником закону і наражає себе на небезпеку назавжди покинути цю країну.

Щоб краще поінформувати всіх, хто ще не утвердився на американській землі, відповісти на численні питання новоприбулих, Злучений Український Американський Допомоговий Комітет провів конференцію з іміграційних питаннях.

В неділю, по полудні, над Філядельфією нависли осінні хмари і почалася велика злива. Але, не зважаючи на погану погоду, конференція розпочалася в переповненій залі. Це говорить про те, що багатьох турбують питання щодо іміграційних законів. Д-р Лариса Кий, голова ЗУАДК відкрила конференцію і ознайомила присутніх з історією утворення та основними етапами діяльности цієї допомогової організації, що працює під девізою „Брат-братові". Організація була заснована в 1944 році в Філядельфії, метою якої була допомога українським біженцям. Організація допомагала спровадити українців до Америки і влаштуватись після приїзду. Пізніше ЗУАДК займався допомогою українцям у різних країнах світу. Після розпаду СССР ЗУАДК спрямував свою діяльність на допомогу населенню України. Вона полягає в відправленні медицини, одягу, книг. Інж. Методій Борецький, голова інформаційного бюра і організатор конференції, говорив про те, як ЗУАДК може допомогти іміґрантам з України сьогодні.

Головною частиною конференції був виступ адвоката Андрія Міхняка. Хто він, цей американський адвокат, що разом з активістами ЗУАДК проводить конференцію з українцями, роз'яснює існуючі на сьогоднішній день закони?

Адвокат А. Міхняк народився і виріс у ЗСА. Його батьки — українці теж у свій час прибули до Америки, і йому зрозуміло, як не легко призвичаюватись до нових умов життя. А. Міхняк чудово володіє українською мовою. Видно, що він добре розуміє не лише мову, але й ситуацію, проблеми кожного українця, що звертається до нього за порадою. Він дохідливо роз'яснює пункти закону, наводить приклади, як дійсно знавець справи. Адвокат має понад 15 років досвіду праці, є членом Американської колеґії адвокатів, Асоціації Іміграційних адвокатів ЗСА, член Управи Асоціяції Українських Адвокатів Америки. Протягом п'яти років завідував відділом зовнішніх зв'язків організації Human Rights Research, яка займалась захистом прав людини в УССР.

За останній час іміграційні закони значно змінились. Важливі особисті проблеми можна довірити лише компетентним спеціялістам. На жаль, з іміґрантами трапляються різні прикрі випадки, і часто саме через необізнаність із законами. Про це свідчили розповіді присутніх, що закінчувались питаннями до адвоката і проханням допомогти в тій чи іншій проблемі. Наприклад, один з присутніх розповів, що він виграв „зелену картку" через льотерію. Знайомі, що знали англійську мову, виповнили йому не ту що слід анкету і відіслали від його імені. Тепер він втратив право забрати до ЗСА родину з України і змушений їздити в Київ до амбасади, оббивати пороги іміграційних служб. А час втрачений, і змінити щось в його долі дуже непросто. Не краща ситуація в іншого українця, який невчасно почав клопотання про узаконення свого перебування в ЗСА. Нещодавно він отримав повідомлення про депортацію. Багато проблем іміґранти створюють собі самі, наслухавшись порад знайомих.

Десятки питань — і за кожним людські долі, сповнені тривоги, смутку, розлуки чи радости зустрічі. Прикро, що дехто з приїжджих хоче діяти, як на Україні — намагаючись обминути закон, марно сподіваючись, що все якось минеться. Але всі мусять пам'ятати, що ЗСА — це країна, де закони існують, щоб ними керуватись і їх дотримуватись.

Приємно відзначити, що на американській землі є багато кваліфікованих спеціялістів українського походження, яким не байдужа доля новоприбулих іміґрантів. Вони хочуть роз'яснити життєво важливі закони, які відмінні від тих, що існують в Україні. Це в першу чергу стосується проблем з автодорожними та побутовими катастрофами, питань оформлення спадщини, іміграційних та кримінальних справ. Їх можна довірити лише висококопрофесійним спеціялістам, які вболівають за інтереси української громади в Америці, так і за інтереси новоприбулих громадян. Саме такими є ті, хто працює в організації ЗУАДК, про що і свідчить проведена конференція.

Шановні українці Філядельфії і околиць, хто не зміг побувати на конференції і має невирішені питання, заходьте до бюра ЗУАДК, де кожну другу і четверту суботу місяця можна отримати кваліфіковану консультацію. Також можете зателефонувати на число (215) 728-1630. Консультації в ЗУАДК безкоштовні, а робота адвоката у веденні певної справи є за відповідну заплату. Якщо ви потребуєте допомоги адвоката у вирішенні легальних питань (іміграційних, кримінальних чи справ автомобільних аварій), можете зателефонувати до адвокатського бюра — телефон (215) 790-1700. Працівники бюра володіють українською мовою.

Хай щастить вам на американській землі! Хай Америка буде для вас не сердитою мачухою, а як рідна матінка пригорне у важкі часи іміграційної дійсности.

Ніна Сухомлин

Молодий інженер відзначений президентською медалею

Пл. сен. Ярослав Станчак, Хм., після закінчення студій як інженер-механік одержав працю в спортово-гірськй-лещатарській індустрії в стейті Вермонт.

Цього року вся його родина пережила радісні і незабутні хвилини. Їхній син Роман, член Українського Народного Союзу 238-го Відділу в Бостоні, закінчив з найкращими успіхами і відзначенням середню школу Віткомб в Бетел, Вт.

Я. Станчак з президентською медалею

Роман як найкращий, найздібніший студент стейту Вермонт був виделегований дирекцією шкіл на зустріч з Президентом Америки Биллом Клінтоном у Вашингтоні для одержання президентської медалі.

У Вашингтоні Роман зустрівся з студентами-вибранцями з інших стейтів, котрих усіх разом було 141.

Тиждень перебування в Вашінгтоні був дуже цікавий для всіх студентів. Кожного дня їх возили в різні місця їхнього зацікавлення.

Родичі згаданих студентів та учителі також були запрошені та зорганізовані в окремі групи. Сенатор стейту Вермонт Патрик Легі запросив Романа до свого бюра в гості. Там також були конгресмени Джеймс Джефордс і Бирні Сендерс та інші політики. Вони дуже ввічливо Романа прийняли, розказували про свою працю і показували їхні бюра у Вашінгтоні. Роман розповів їм дещо про себе та про свою родину, яка прибула до Америки та Канади після Другої світової війни з України. При цьому згадав про свої дальші студії в Карнегі Міллен університеті, Па., до якого був прийнятий. На закінчення цієї зустрічі господарі побажали Романові якнайкращих успіхів у його дальшій науці. Окрім того, запропонували йому в майбутньому зустріч з ними.

На закінчення перебування у Вашінгтоні відбулася кульмінаційна точка — зустріч з Президентом Биллом Клінтоном та Шкільною радою. Президент привітав усіх присутніх і заявив, що він особисто і Америка як держава радіє їхніми успіхами та побажав їм успішного та щасливого закінчення їхніх кінцевих студій.

Президент також висловив щиру подяку вчителям та учительками за їхню жертвенну та віддану працю з шкільною молоддю, що привело їх до цієї зустрічі.

Зустріч відбулася від 21-го до 28-го червня ц. р. Після промови-привітання Президент вручив кожному учасникові медалю. Також кожний студент був окремо зфотографований з Президентом. Це була незабутня церемонія. Всіх учителів та учительок нагородив Президент грамотами заслуги.

Анна Ремик
радна УНС

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
1-го грудня 1996 р., нашої найдорожчої ніколи незабутньої ДРУЖИНИ МАМИ і БАБЦІ

бл. п.
СОНІ МАКСИМЮК

Просимо про молитви за вічний спокій її праведної душі.

Вічна їй пам'ять!

У глибокому смутку:

муж — ВАСИЛЬ МАКСИМЮК
сини — ОРЕСТ з родиною і
— РОМАН з родиною

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність нашого найдорожчого МУЖА, ТАТА, ДІДА і БРАТА

бл. п.
ЯРОСЛАВА ТКАЧА

будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
у храмах:
св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., 16-го грудня, о год. 7:45 рано;
св. Івана Хрестителя в Сейлем, Месс.;
св. Юра у Львові.

Просимо пом'янути його у своїх молитвах.

Дружина — ЛЕСЯ з родиною.

Повідомляємо колишніх студентів Високих Шкіл Грацу в Австрії і знайомих, що 25-го листопада 1997 р., відійшов від нас у засвіти несподівано, прийнявши Найсвятіші Тайни

д-р
бл. п.
МИКОЛА ГНАТИК

колишній голова Українського Академічного Товариства „Січ" в Граці, Австрія, ур. 1-го квітня, 1922 року в Ордехові, пов. Сяник, Лемківщина.

Останньо проживав в Портер, Інд.

Тлінні останки покійного будуть поховані в Граці в Австрії.

Опечаленим дружині Ерні, дочці Мотрії і внукам висловлюємо наше щире співчуття.

Колишні члени Академічного Товариства „Січ" в Граці.

90-ліття 175-го Відділу УНС ім. св. о. Миколая в Дітройті

Перші наші поселенці, переважно з Лемківщини, почали прибувати до Дітройту в останньому кварталі XIX століття. Мережу відділів УНС в Дітройті започаткував Андрій Вовк, який скликав перші громадські збори у своєму домі 20-го жовтня 1907 року. На цих зборах, при участі 18-ти осіб, засновано Братство св. о. Миколая і вислано до управи УНС прохання надати цьому братству чартер нового Відділу УНС. 14-го листопада 1907 року це Братство було прийняте до УНС під порядковим числом 175. Вістка про створення цього Відділу скоро поширилась серед тодішньої нашої громади і на наступних зборах 28-го грудня 1907 року було вже 37 присутніх членів УНС, які вибрали управу в складі: Михайло Світлицький — предсідник, Андрій Вовк — секретар, Іван Мявковський — касир, Іван Братусь — голова Контрольної комісії.

В тому ж році була побудована, завдяки М. Стефанському та його синам, перша наша церква, але церковний комітет поділився на два табори. 175-ий Відділ став ядром тої частини, яка бажала належати до Української Католицької Церкви і з цим наміром Відділ писав прохання до Єпископа Сотера Ортинського, щоб він прислав українського католицького священика.

Під релігійним і національним оглядом це були важкі часи для наших поселенців. Їх тоді перетягали до себе давніші і вже краще зорганізовані поселенчі громади сусідніх народів України, які заперечували нашу окремішність, а ми якраз тоді переходили зміну своєї назви з русинів на українців. Навіть пізніше наші церкви, з огляду на форму бань, злії зусіди називали цибульнями. В тих часах ми понесли поважні втрати в людях, які відступили від нашого народу та ще й досі намагаються розколоти цілість молодої української держави.

Ставши твердо на своєму національному ґрунті, 175-ий Відділ скоро став активною і визначною частиною нашої громади. Успіхи його праці видніють на союзовому, церковному, громадському і загально-національному полі.

На союзовому полі Відділ був частиною основ сили Головної управи, яка за минуле століття стала символом і доказом наших організаційних здібностей, справности, відданости і вірности нашим національним ідеалам. В діловому житті завжди зберігались союзово-братські відносини. Відділ помагав потребуючим та недужим членам, а померших пращав квітами та вшановував спогадом на своїх Загальних зборах.

На церковному полі Відділ прислужився до створення в 1908 році парафії св. І. Хрестителя, помагав у будові нової церкви в 1918 році і хоча багато членів Відділу належали саме до цієї парафії, то з бігом часу членами Відділу ставали також вірні православної та інших Церков.

Найбільшим осягом і свідком домінуючого становища УНС в громаді була побудова в 1937 році 175-им Відділом, на спілку з Відділами 75-им, 183-ім і 292-им, чудового Українського Народного Дому, який прослужив громаді осередком культурно-освітннього, суспільно-громадського та товариського життя аж до 1987 року. З бігом десятиліть в розміщенні і розвитку громади зайшли однак зміни, які зумовили потребу цей дім продати. Одержану суму з продажу, у висоті 60,000 дол., передано, згідно зі статутом, найстаршій установі на заході Дітройту, тобто церкві св. І. Хрестителя, яку Відділ помагав заснувати в 1908 році.

Діяльність Відділу на загально-національному полі можна б поділити на дві частини. В першій частині свого дотеперішнього існування було більше можливостей допомагати краєві, а зокрема західній Україні. Відділ висилав тоді поважні суми грошей на будову церкви, на „Рідну Школу", на закуп книжок до читалень „Просвіти", на сиротинець УНС, на допомогу українським інвалідам, потерпілим від повені та через ЗУАДК скитальцям. В другій частині, від початку 50-их років дотепер, Відділ брав активну участь у всіх будуючих починах нагої громади. Вклад його труду є у величі УНС, а також в заходах нашої громади, щоб зберегти та розвивати нашу національну спадщину і доказати людям доброї волі, що нам належиться своя незалежна держава.

В такому світлі всім членам 90-літнього існування Відділу належиться наше признання та пошана. Необхідно однак згадати поіменно тих, що трудились в управі на ключевих становищах та своєю довголітньою працею і знанням надавали Відділові його визначний характер. В перших 45 роках це був Василь Бартош, який служив Відділові 33 роки, з того 22 роки секретарем; Іван Іванчук 32 роки, з того 16 років був головним контролером УНС; Петро Пошивак 18 років, Василь Братусь 17, Василь Білінський 16, Василь Шеремета 11, Дмитро Макар 10 років.

50-ліття Відділу відзначено в 1958 році бенкетом із мистецькою програмою, а ювілейну промову виголосив тодішній головний предсідник УНС Дмитро Галичин. В цьому ж році головою Відділу вибрано і до 1972 року перевибрано Ярослава Базюка. В 1972 році його вибрано і до 1992 року перевибрано секретарем. Від 1992 дотепер Я. Базюк є касиром Відділу. Я. Базюк є одним із найкращих прикладів союзово-братського, церковного і загального громадського працівника. Крім відділової, він є також довголітнім членом управ численних громадських організацій постійного і одноразового призначення, як Окружний Комітет УНС, УККА, а пізніше УАКРада, Комітет допомоги Україні, Комітет Підгаєччан, Пластприят, Українська Мишиґенська Ліґа, Т-во „Самопоміч" і т. д. Зокрема, він є визначним працівником в підготові та переведенні різних імпрез та зустрічей, де як відповідальний за фінанси та квитки він на імпрези приходить першим, а відходить останнім. За його головства при Відділі 10 літ був молодечий танцювальний ансамбль, а за його секретарства Відділ зріс до 325 членів.

Довголітнім головою Відділу, від 1972 до 1989 року, був визначний громадський діяч, кореспондент „Свободи" і редактор „Слова Підгаєччан" св. п. Василь Папіж. Тоді Управа Відділу запрошувала на свої Загальні збори голову Округи УНС, голову Відділу УККА, а пізніше УАКР та священика. Під час Загальних зборів В. Папіж виголошував доповідь про важливі союзові та національні події в минулому році. Тому, що збори завжди відбуваються в першій половині грудня, то вони є не тільки діловою подією, але також передсвяточною дружньою зустріччю, з колядуванням, побажанням та розмовами про солодкому.

До успіхів Відділу причинились також довголітні союзові та загально-громадські працівники як Дмитро Кошильовський, Йосиф Постоловський, св. п. Петро Семеґен, св. п. Ярослав Варивода, Осип Бігун, Марія Ярема та багато інших. Сучасною секретаркою Відділу є представниця молодого покоління Олександра Лаврин, а член 175-го Відділу д-р Олександер Серафин є радним УНС і головою Окружного Комітету УНС в Дітройті.

Роман Лазарчук

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 40-го Відділу

З днем 15-го грудня, 1997 року, 40-ий Відділ злучиться з відділом 360, секретарем якого є:

ЙОСИП ГАВРИЛЮК

Просимо членів 40-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 360-го Відділу на адресу:

Mr. Joseph B. Hawryluk
79 Southridge Drive
West Seneca, NY 14224-4442
(716) 674–5185

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСЦАК прийняв запрошення взяти участь в „Україніяді"

В суботу, 22-го листопада ц. р., в приміщенні УСВТ „Чорноморська Січ" відбулися інформаційні збори Управи УСЦАК, в яких взяли участь представники трьох спортових осередків, а саме: УСВТ „Ч. Січ", СК СУМ „Крилаті" Йонкерс і УСК Ню Йорк. Збори відкрив і ними проводив голова УСЦАК Мирон Стебельський, який привітав присутніх, поінформував їх про ціль зборів та відчитав лист-запрошення до Управи від чолового лідера ініціятивного комітету у Львові, ректора ЛДІФК Мирослава Герцика. Йдеться про Світову Українську Спортову Олімпіяду, що заплянована на 1999 рік, яка мала б відбутися під назвою „Україніяда" у Львові. Учасниками цього найбільшого в історії українського спортового свята, крім спортовців з усіх областей України, мали б бути українські спортові репрезентації з Північної і Південної Америки, европейських країн, Австралії, Росії, Казакстану, Молдови і балтійських країн.

Автор листа висловив сподівання, що провід УСЦАК погодиться стати співорганізатором „Україніяди", тобто займеться організацією і підготовою репрезентації на теренах свого діяння. Після цього голова висловив свої позитивні міркування щодо співпраці і участи в цьому величавому спортовому святі, вказавши на досвід у подібному чині, коли збірні УСЦАК відбули турне в західню Україну в 1991 році.

В ході дискусії в цій справі висловлювали думки усі присутні. Усі без виїмку висловлювалися позитивно за тим, щоб провід УСЦАК, найвищої нашої спортової установи на цьому континенті, прийняв запрошення і почав підготовчу працю в цьому напрямі. Потвердили вони це бажання в голосуванні. Очевидно, на цих зборах ще не було подробиць цього великого історичного спортового свята, адже покищо ще не створено Ділового комітету у Львові, очікують на рішення в цій справі в західній і східній діяспорах. Очевидно, невдовзі, після позитивних відповідей з діяспори, у Львові розпочнуть підготовчі праці, і про це інформуватимемо нашу спортову громадськість своєчасно.

Якщо йдеться про УСЦАК і взагалі про організований український спорт в ЗСА і Канаді, досвіду до такого роду великих імпрез не доведеться позичати. Український спорт в діяспорі впродовж довгих років, коли Україна була топтана російським чоботом, виконував функцію збереження національного українського спорту. Перша Українська Спортова Олімпіяда у Філядельфії в 1936 році, „Олімпіяда Ді-Пі" в Західній Німеччині (після Другої світової війни), „Вільні Олімпіяди" в роках 1980 і 1984, Українська Олімпіяда в 1988 році у Філядельфії, щорічні Українські Спортові Ігрища Молоді є найкращим доказом того.

Не зважаючи на те, що не всі ці більші спортові чини були на найвищих світових рівнях, основну мету — продемонструвати українську єдність, український характер і прославити український спорт на міжнародній арені — було в більшій чи меншій мірі осягнено.

Цим разом буде слушна нагода продовжити цю добру традицію, але вже на багато ширшому рівні і головно в омріяних обставинах, коли настала потреба вже тільки утверджувати український спорт в незалежній Україні. Як свого часу в листі до автора писала членка Координаційої Ради Української Спортової Асоціяції у Львові, проректорка ЛДІФК О. Вацеба, „місто Львів якнайкраще надається на місце проведення першої „Україніяди". У Львові, як завжди, як і впродовж багатьох віків, панує дух творчости, натхнення, піднесености. Сучасний Львів — це і своєрідне горнило українського духу, української культури, місто українськокої інтеліґенції, українського слова".

В 1999 році Львів, без сумніву, стане містом єднання українських спортовців і, з тієї нагоди, українського мистецтва, містом світового українства.

О. Твардовський

Не бажана любов Єльцина і Росії...

Дня 21-го листопада 1997 року президент Росії Боріс Єльцин в своєму радієвому виступі в Москві, між іншим, ще раз заговорив про „єднання" росіян і українців, цим разом нібито на підставі успіхів українських футболістів київського „Динамо". Він сказав, що мільйони росіян „радіють" теперішніми успіхами цього клюбу. Це, нібито, дає йому причину вважати, що футбол зближує росіян і українців, і тому вони повинні знову об'єднатися. „На усіх аренах і стадіонах ми підтримуємо українців так, як наших атлетів. Вирвати з наших сердець це почуття, що українець не є нашим — неможливо. Це наша доля, наша спільна доля!" Ось такі нісенітниці. Він, як і усі імперіялісти в Москві, не може змиритися з фактом, що Україна проти їх волі, повільно, але встає з колін, в тому числі і український спорт. Ненависть, що нею дишуть росіяни до футболістів, які прославляють незалежну Україну, Єльцин фальшиво називає „радістю" росіян. Мабуть, він говорить за ті трагічні часи, коли росіяни завідували спортом в Україні та виривали кращих зірок, щоб вони в збірних імперії здобували славу Росії. Так, такими футболістами раділи росіяни.

УСВТ „Ч. Січ" (жінки) — Ратґерс В. К. (жінки) — 6:1

У чергових футбольних змаганнях за чемпіонат вищої дивізії Ґарден Стейт Сакер Ліґ жіноча дружина „Ч. Січі" здобула високу перемогу з клюбом Ратґерс, вислідом 6:1. Переможні ґолі для „Ч. Січі" здобули: Бала-3, Рабій, Човлінська і Кеслєр. Після тієї перемоги наша дружина займає в показнику табелі ігор 3-тє місце.

УСК Ню Йорк — „Барстон Ворт Роверс" СК — 3:0

Продовжуються ігри за чемпіонат усіх дивізій Космополітальної Сакер Ліґ в Ню Йорку. В неділю, 23-го листопада ц. р., обидві футбольні дружини УСК Ню Йорк, відбули свої календарні зустрічі і обидві закінчили перемогами ідентичними вислідами 3:0. Перша дружина в ролі лідера вже до перерви вела 2:0, що його здобув Луційо. Після відпочинку суперники виявили багато енерґії і зусиль для здобуття ґолів, але завдяки чіткій грі нашої дружини і воротаря, їм це не вдалося. У 80-ій хвилині Розеліно устійнив вислід гри — 3:0. Отже наша дружина залишилася лідером II-ої дивізії.

Ще перед тією грою відбули свої змагання резервісти УСК, які перемогли резерву „Барстон Ворт Роверс", теж „на сухо" — 3:0. Наша резерва є лідером у своїй дивізії.

О. Т.

Пентаґон...

(Закінчення зі стор. 1)

якими ЗСА та їхні союзники можуть зустрітися через 20 років. Цей плян потребуватиме від 5 до 10 блн. дол. річно, якими фінансуватиметься нові системи озброєнь і нові військові концепції. У висліді це дозволить оточити З'єднані Стейти Америки надійним „муром" на випадок непередбачених і небажаних змін у системі міжнародної безпеки.

Експерти припускають, що буде змінено ролю Національної ґвардії. Цілком можливо, що її буде перетворено у спеціяльну формацію для відбиття невеликих хемічних та бактеріологічних атак.

Аґентство Ассошієйтед Пресс інформує, що тепер Пентаґон цілком виравдано перегруповує свої сили для одночасного ведення двох повномаштабних війн в різних частинах світу, при цьому найбільш ймовірними театрами воєнних дій вважається Перську затоку і Корейський півострів. Конгресова комісія, однак, таку можливість має за „малоймовірний сценарій", який дуже скоро може застаріти. Але й відмовлятися від нього було б передчасно, бо це логічно потягнуло б за собою кількісне зменшення американських військ, а це покищо не є доцільним.